

Sygn. akt II S – 10/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki (spr.)

Sędziowie: SSA Tadeusz Kielbowicz

SSA Grzegorz Kapera

po rozpoznaniu w sprawie **R. S. (1)**

skazanego za przestępstwo z art. 190a § 1 k.k.

skargi wniesionej przez oskarżonego w dniu 28 i 29 maja 2017 r.

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniach Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. akt VI K – 201/14 oraz IV S – 2/17 bez nieuzasadnionej zwłoki

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 1259 z późniejszymi zmianami)

p o s t a n o w i ł :

I. **pozostawić bez rozpoznania skargi R. S. (1) z dnia 28 i 29 maja 2017 r.;**

II. **zwołnić skazanego R. S. (1) od opłaty, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie .**

UZASADNIENIE

o.1.I.

W dniu 19 stycznia 2017r. R. S. (1), jako, oskarżony, wniósł do Sadu Okręgowego w Świdnicy skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Rejonowy w Świdnicy w sprawie o sygn. akt VI K – 201/14. W skardze tej, R. S. (1) domagał się:

1) ustalenia, że doszło do przewlekłości postępowania w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość od dnia 14 grudnia 2017r. do dnia 19 stycznia 2017r.;

2) na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 1259 z późniejszymi zmianami) wydania Prezesowi Sądu Okręgowego w Świdnicy zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności;

3) zasądzenia na rzecz skazanego R. S. (1) sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł;

4) zobowiązanie do ukarania dyscyplinarnego pracownika winnego niezłatwienia sprawy w terminie;

5) zasądzenia kosztów postępowania.

Na mocy zarządzenia sędziego z dnia 14 lutego 2017r. na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 cyt. ustawy wezwano R. S. (1) do uiszczenia stałej opłaty od skargi w wysokości 200 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia zarządzenia, pod rygorem uznania skargi za bezskuteczną. Mimo tego zobowiązania i otrzymania wezwania w dniu 22 marca 2017r., R. S. (1) nie uiścił opłaty, domagając się zwolnienia od niej.

Pismem z dnia 31 marca 2017r. Sąd Okręgowy ponownie wezwał skazanego do uiszczenia stałej opłaty od skargi w wysokości 200 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia zarządzenia, pod rygorem uznania skargi za bezskuteczną. Pismo to doręczono skazanemu w dniu 21 kwietnia 2017r. i ponownie obowiązku nie wykonał, domagając się zwolnienia od opłaty.

Pismem z dnia 2 maja 2017r. Sąd Okręgowy ponownie wezwał skazanego do uzupełnienia braków wniosku o zwolnienie od kosztów poprzez złożenie oświadczenia o stanie rodziny, majątku i dochodach w terminie 7 dni od daty doręczenia zarządzenia, pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny. Pismo to doręczono skazanemu w dniu 29 maja 2017r. i ponownie obowiązku nie wykonał, natomiast wniósł nowe skargi na przewlekłość postępowania.

0.2.II.

W dniu 28 maja 2017r. skazany R. S. (1) wniósł skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Okręgowy w Świdnicy w sprawie o sygn. akt IV S – 2/17, dotyczącej rozpoznania jego skargi na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Świdnicy w sprawie o sygn. akt VI K – 201/14. W skardze tej, R. S. (1) domagał się:

- 1) ustalenia, że doszło do przewlekłości postępowania w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość od dnia 19 stycznia 2017r. do dnia 28 maja 2017r.;
- 2) na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 1259 z późniejszymi zmianami) wydania Prezesowi Sądu Okręgowego w Świdnicy zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności;
- 3) zasądzenia na rzecz skazanego R. S. (1) sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł;
- 4) zobowiązanie do ukarania dyscyplinarnego pracownika winnego niezakończenia sprawy w terminie;
- 5) zasądzenia kosztów postępowania.

Z uzasadnienia skargi przedstawionej przez jej autora wynikało jednak, że skazany R. S. (1) faktycznie domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania przez Sądem Rejonowym w Świdnicy w sprawie o sygnaturze akt VI K – 201/14, a nie w postępowaniu Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie o sygn. akt IV S – 2/17, dotyczącej rozpoznania jego skargi na przewlekłość tegoż postępowania sądu rejonowego. Autor skargi stwierdził, że w dniu 9 stycznia 2014r. siedmioro oszczerców złożyło do Prokuratury Rejonowej w Świdnicy zawiadomienie o rzekomo popełnionym przez niego przestępstwie z art. 190a k.k. i od tego czasu okazano lekceważenie i pogardę dla prawa R. S. (1) (fałszywie oskarżonego) do obrony. Naruszano jego przywileje zawarte w art. 6 Europejskiej Konwencji o Prawach Człowieka i Podstawowych Wolności, brutalnie pogwałcono w toku sprawy także jego konstytucyjne prawo do obrony i prawo do szybkiego rozpatrzenia sprawy (art. 45 Konstytucji RP), gdyż nie rozpoznano wniosków dowodowych R. S., nie przesłuchano jego świadków, po dwuletnim kuriozalnym procesie opartym zaledwie na dowodach w postaci nielogicznych, niespójnych zeznaniach rzekomych świadków i rzekomo pokrzywdzonych tzw. sąd miał wydać werdykt. Nie stało się to jednak w ustalonym pierwotnie terminie, gdyż sąd powołał się na przepis prawa, który dopuszcza zmianę kwalifikacji czynu. Sprawa o rzekomy stalking nie była skomplikowana pod względem

prawnym i faktycznym. Postępowanie sędzi prowadzącej sprawę służyło zbędnemu generowaniu kosztów sądowych, z dążeniem do obciążenia fałszywie oskarżonego mimo jego niewinności, a zbędne koszty poniesie ostatecznie państwo. Ponadto takie zachowanie sądu dowodziło nieprzygotowania sędzi do orzekania gdyż nie zaszły żadne istotne okoliczności, które mogły by wpłynąć na radykalną zmianę kwalifikację czynu. Zamiast szybko i sprawnie wydać wyrok, bezpodstawnie przewleczono termin wydania werdyktu i kwalifikacja czynu ostatecznie nie uległa zmianie, czym zakpiono z fałszywie oskarżonego wzywając go na obrady i narażając na straty finansowe poprzez zamknięcie zakładu i na poniesienie zbędnych kosztów dojazdu. Fałszywie oskarżony notorycznie wskazywał sędzi prowadzącej postępowanie, że powinna zachować się jak sąd i nie rozmydlać, ze złośliwości, nie prowadzić postępowania na wątki nie istotne, poboczne (np. badania psychologiczne i psychiatryczne lub zmiana kwalifikacji czynu). W przedmiotowej sprawie obowiązkiem sądu było rozpatrzenie skargi na przewlekłość bezzwłocznie, przed wydaniem wyroku w dniu 21.10.2016r. a maksymalnie przed 11.04.2017r. Skoro tego nie wykonano, to doszło do niczym nieuzasadnionej przewlekłości w trakcie przewodu sądowego.

Dodatkowo, skazany R. S. (1), na podstawie art. 2 cyt. ustawy o skardze wniósł skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie mojego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, gdyż zarządzenie z dnia 14.12.2016r. wydała osoba nieuprawniona. Zgodnie z dyspozycją art. 297 § 1 k.p.k. czynność odmówienia przyjęcia zażalenia zarezerwowana jest dla prezesa sądu rejonowego, a wydająca tę decyzję procesową sędzia nie pełniła tej funkcji. Postępowanie, w tej sprawie, trwało dłużej, niż było to konieczne.

III.

W dniu 29 maja 2017r. skazany R. S. (1) wniósł skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Okręgowy w Świdnicy w sprawie o sygn. akt IV Ka – 98/17, dotyczącej kwestii wydania uzasadnienia wyroku z dnia 11 kwietnia 2017r. W skardze tej, R. S. (1) domagał się:

- 1) ustalenia, że doszło do przewlekłości postępowania w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość od dnia od końca kwietnia 2017r. do 8 maja 2017r.;
- 2) na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 1259 z późniejszymi zmianami) wydania Prezesowi Sądu Okręgowego w Świdnicy zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności;
- 3) zasądzenia na rzecz skazanego R. S. (1) sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł;
- 4) zobowiązanie do ukarania dyscyplinarnego pracownika winnego niezłatwienia sprawy w terminie;
- 5) zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi, skazany R. S. (1) stwierdził, że zostało naruszone jego prawo do obrony oraz do szybkiego sprawnego rozpatrzenia sprawy (art. 45 Konstytucji RP), gdyż sprawa o stalking nie była skomplikowana pod względem prawnym i faktycznym i zamiast szybko i sprawnie wydać wyrok i uzasadnienie, bezpodstawnie przewleczono termin. Termin do wykonania uzasadnienia wyroku mijał przed końcem kwietnia 2017r. ,a dokument wysłano dopiero w dniu 8 maja 2017r.

0.3.IV.

Przystępując do rozpoznania skargi, Sąd Apelacyjny ustalił następujące fakty:

Prokurator Rejonowy w Świdnicy S. w dniu 25 kwietnia 2014r. oskarżył R. S. (1) o to, że:

1) w okresie od początku grudnia 2013r. do 12 marca 2014r. w Ś. woj. (...) poprzez nachodzenie w dzień i w nocy, straszenie, nagrywanie telefonem komórkowym, robienie zdjęć z ukrycia uporczywie nęka oraz narusza prywatność J. Z. wzbudzając w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia. tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k.;

2) w okresie od początku grudnia 2013r. do 12 marca 2014r. w Ś. woj. (...) poprzez nachodzenie w dzień i w nocy, straszenie nagrywanie telefonem komórkowym, robienie zdjęć z ukrycia, śledzenie, uporczywie nęka oraz narusza prywatność D. S. wzbudzając w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k.;

3) w okresie od początku grudnia 2013r. do 12 marca 2014r. w Ś. woj. (...) poprzez nachodzenie w dzień i w nocy, straszenie nagrywanie telefonem komórkowym, robienie zdjęć z ukrycia uporczywie nęka oraz narusza prywatność E. P. (1) wzbudzając w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 21 października 2016r. sygn. akt VI K – 201/14 Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał oskarżonego R. S. (1) za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 190a § 1 k.k. i wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

Jednocześnie wskazanym wyrokiem, na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a k.k. Sąd Rejonowy w Świdnicy zobowiązał oskarżonego przez okres 3 (trzech) lat do powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonymi D. S., J. Z. i E. P. (2) oraz orzekł zakaz zbliżania się do wymienionych pokrzywdzonych na odległość nie mniejszą niż 50 metrów. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do zapłaty nawiazki w wysokości 3.000 zł na rzecz J. Z. oraz 500 zł na rzecz E. P. (2).

Jednocześnie Sąd Rejonowy orzekł o kosztach sądowych, a w szczególności:

1) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. kwotę 2.051,64 zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;

2) na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 170 zł, w tym opłatę w kwocie 180 zł;

3) na podstawie art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.051,64 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa na ustanowienie dla oskarżonego obrońcy z urzędu;

4) na podstawie art. 616 § 1 ust. 2 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej D. S. kwotę 1.223 zł tytułem ustanowienia przez nią pełnomocnika w sprawie.

Po rozpoznaniu apelacji R. S. (1) i jego obrońcy urzędu, wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2017r. sygn. akt IV Ka – 98/17 Sąd Okręgowy w Świdnicy zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) uchylił rozstrzygnięcia zawarte w punktach I i II dyspozycji tego wyroku, a w miejsce tego:

a) uniewinnił oskarżonego od zarzutów popełnienia czynów z art. 190a § 1 k.k. na szkodę J. Z. i E. P. (2), a opisanych w punktach I i III części wstępnej zaskarżonego wyroku, a wydatki postępowania w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa;

b) w ramach czynu zarzuconego w punkcie II części wstępnej zaskarżonego wyroku, oskarżonego R. S. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od początku grudnia 2013r. do 12 marca 2014r. w Ś. woj. (...) poprzez nachodzenie w dzień i wieczór, nagrywanie telefonem komórkowym, robieniem zdjęć z ukrycia, śledzeniem, uporczywie nękał i naruszał prywatność D. S. wzbudzając u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, to jest występku z art. 190 a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

- 2) w punkcie III dyspozycji uchylił obowiązek powstrzymania się od kontaktów z pokrzywdzonymi: J. Z. i E. P. (2) oraz zakaz zbliżania się do nich;
- 3) w punkcie IV dyspozycji uchylił zobowiązanie oskarżonego do zapłaty nawiązki na rzecz J. Z. oraz E. P. (2);
- 4) w punkcie VI dyspozycji uchylił orzeczenie o kosztach sądowych wydane w oparciu o art. 627 k.p.k.;
- 5) w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
- 6) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- 7) zasądził od oskarżonego R. S. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej D. S. 420 zł tytułem zwrotu kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;
- 8) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w 1/3 części za I i II instancję oraz wymierza opłatę sądową w wysokości 120 złotych za obie instancje.

Po złożeniu przez strony wniosków o sporządzenia uzasadnienia wyroku, Sędzia Sądu Okręgowego w Świdnicy wydała w dniu 25 kwietnia 2017r. zarządzenie o doręczeniu stronom odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 kwietnia 2017r. sygn. akt IV Ka – 98/17 i zarządzenie to zostało wykonane w dniu 4 maja 2017r. przez sekretarza sądowego.

Na mocy zarządzenia Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 maja 2017r. zarządzono wykonanie zapadłego prawomocnie wyroku.

V.

Niezależnie od słuszności podniesionych przez skarżącego R. S. (3) argumentów przemawiających za przewlekłością prowadzonego postępowania w sprawie prowadzonej przed sądami obu instancji, podstawowym zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia w pierwszej kolejności jest kwestia dopuszczalności merytorycznego rozpoznania wniesionej przez niego skargi.

Z utrwalonego w doktrynie i orzecznictwie poglądu wynika, że skarga na przewlekłość postępowania ma charakter wstępny i stanowi doraźną interwencję przeciwdziałającą trwającej przewlekłości postępowania. Jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu, czemu służy zarówno samo stwierdzenie przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 1259 z późniejszymi zmianami), jak też możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 cytowanej ustawy).

Skarga ma więc zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach sądu (por. mającą moc zasady prawnej Uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., sygn. III SPP 42/04 - OSNP 2005 nr 5, poz. 71). Cele te unaocznia przede wszystkim użyte w art. 2 ust. 1 ustawy w czasie teraźniejszym określenie postępowania, którego skarga dotyczy, jako trwającego dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych i prawnych (przewlekłość postępowania), oraz brzmienie art. 4 ust. 1 ustawy, wskazującego jako sąd właściwy do rozpoznania skargi sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie.

Decydujące znaczenie ma jednak przepis art. 5 ust. 1 ustawy stanowiący, że skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Zatem termin do wniesienia skargi jest zachowany tylko wówczas, kiedy skarga została złożona na tym etapie postępowania

karnego, którego dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2008 r., sygn. KSP 2/08 – OSNKW 2008, z. 9, poz. 71).

W świetle powyższego uznać należy, że celem skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie jest stwierdzenie przewlekłości, jaka wystąpiła w zakończonym już postępowaniu sądowym i ewentualne zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej, lecz spowodowanie podjęcia przez sąd, przed którym postępowanie w sprawie jeszcze się toczy i jest dotknięte przewlekłością, działań zapobiegających dalszej przewlekłości postępowania (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2006 roku, sygn. III CSP 1/06 – LEX nr 347333).

W realiach niniejszej sprawy oczywiste jest to, że skazany R. S. (1) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wbrew wymogom art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy. Swoją skargę na przewlekłość postępowania w obu instancjach skierował bowiem w dniach 28 i 29 maja 2017r., a zatem już po prawomocnym zakończeniu postępowania, czyli wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 kwietnia 2017r. sygn. akt IV Ka – 98/17, a nawet po sporządzeniu jego uzasadnienia (notabene w sposób w pełni prawidłowy i bez zwłoki, bo w 14-dniowym terminie ustawowym) i doręczeniu go skazanemu.

Słusznie dostrzegł Sąd Najwyższy, że cyt. ustawa o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, nie daje podstawy do stwierdzenia przewlekłości nawet wówczas, gdy uzasadnienie prawomocnego wyroku drugiej instancji nie zostało sporządzone w terminie, ponieważ jest to czynność wykonywana już po rozpoznaniu sprawy. Nie oznacza to, iż strona nie ma żadnego instrumentu w dochodzeniu prawa do sporządzenia i doręczenia jej bez zwłoki uzasadnienia prawomocnego wyroku w terminie. Służy temu tryb skargi administracyjnej na podstawie art. 37 ustawy z 2001r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (por. postanowienie SN z 5.08.2011r. sygn. III SPP – 18/11, LEX nr 1101333).

Odnosząc się do skargi skazanego R. S. (1) z dnia 28 maja 2017r. w części dotyczącej przewlekłości postępowania Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze akt IV S – 2/17, w którym rozpoznawano skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Świdnicy (sygn. akt VI K – 201/14) należy jasno stwierdzić, że w takim zakresie w ogóle nie przysługuje skarga na przewlekłość. Jednoznacznie przesądziło to orzecznictwo, a jako przykład niech posłuży postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.06.2005r. sygn. akt KSP – 5/05, w którym stwierdzono: „W postępowaniu o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie przysługuje skarga na przewlekłość postępowania” (OSNKW 2005, z. 9, poz. 88).

W takim stanie rzeczy rozpoznanie skarg z 28 i 29 maja 2017r. na przewlekłość postępowania zakończonego wskazanym wyżej wyrokiem jest bezprzedmiotowe.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 grudnia 2004 r., sygn. III SPP – 23/04: „skargi na przewlekłość postępowania karnego, wniesionej po jego zakończeniu – a nie, jak wymaga art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) "w toku postępowania w sprawie" – nie można z tego powodu ani "odrzuć", gdyż nie mieści się on w wyczerpująco wyliczonych przyczynach takiego rozstrzygnięcia (art. 9 ust. 1 i 2), ani tym bardziej "oddalić, albowiem oddala się tylko skargę niezasadną (art. 12 ust. 1). Taką skargę należy zatem uznać za wniesioną po terminie, i wobec tego "pozostawić bez rozpoznania", a to na podstawie art. 430 § 1 k.p.k., który z mocy art. 8 ust. 2 powołanej ustawy stosuje się tu odpowiednio” (OSNKW 2005, z. 2, poz. 16).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 cytowanej ustawy, skargę wniesioną przez R. S. (1) należało pozostawić bez rozpoznania.

SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Bogusław Tocicki (spr.) SSA Grzegorz Kapera